

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
21/980-6

Vår referanse
21/02945-2

Dato
18.11.2021

Hørings svar - Forslag til endringer i lov om hundehold (hundeloven)

Vi viser til Landbruks- og matdepartementets høringsbrev av 1. september 2021 og tilhørende høringsnotat om forslag til endringer i lov av 4. juli 2003 nr. 74 om lov om hundehold (hundeloven).

Formålet med hundeloven er å regulere sikkerhetsaspektet rundt hunder og hundehold. Med endringsforslaget ønsker departementet å oppnå en lov som i større grad bidrar til å forebygge at skader og ulemper relatert til hundehold oppstår, og å skape større forutsigbarhet. Loven har fått noen nye bestemmelser, og strukturen er noe endret for å tydeliggjøre de enkelte kravene. Det foreslås blant annet å styrke politiets handlingsrom med en egen bestemmelse om opptrappende virkemiddelbruk med tiltak som politiet kan iverksette med sikte på å få den ansvarlige til å følge de reglene som gjelder. Forlaget innebærer at det åpnes for å ilegge tvangsmulkt i de tilfeller hundeholderen er pålagt å gjennomføre fysiske tiltak som innebærer en økonomisk utgift, mens overtredelsesgebyr foreslås innført for mindre alvorlige brudd på hundeloven. På denne måten håper departementet å kunne bidra til å forebygge situasjoner der nåværende lov i stor utstrekning har hatt avlivning av hund som virkemiddel. Det foreslås også en oppdatering av hjemmelen for behandling av personopplysninger i henhold til personvernforordningen. Høringsfrist er 26. november 2021.

Datatilsynet har gjennomgått høringsnotatet med forslag til lovendringer. Våre merknader knytter seg til den delen av forslaget som gjelder behandling av personopplysninger. Nedenfor følger våre kommentarer til de aktuelle punktene i høringsnotatet.

Til punkt 7.6 Hundeloven § 23 Register over vedtak etter § 22

Det følger av gjeldende bestemmelse i hundeloven § 23 at politiet kan føre register over alle personer som har fått et forbud mot å ha med hund å gjøre etter hundeloven § 22.

Bestemmelsens utforming er basert på den tidligere personopplysningsloven av 2000. I høringsnotatets punkt 7.6 redegjør departementet for endringsbehovet som følge av at ny personopplysningslov trådte i kraft i 2018. Loven gjennomfører *Europaparlaments- og rådsforordningen (EU) 2016/697 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse*

med behandling av personopplysninger (personvernforordningen) i norsk rett. Det fremgår av høringsnotatet at det er hensiktsmessig å oppdatere hundeloven § 23 for å gi et uttrykkelig grunnlag for å behandle personopplysninger. Videre anses det hensiktsmessig å utvide den eksisterende hjemmelen i § 23 til å gjelde politiets behandling av personopplysninger etter alle bestemmelsene i hundeloven.

Politiets oppgaver etter hundeloven forutsetter behandling av personopplysninger. I forbindelse med saker etter hundeloven behandles mange ulike personopplysninger. Departementet legger til grunn at tilsynsmyndighetens behandling av personopplysninger er «nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt», jf. forordningens art. 6 nr. 1 bokstav e. Forslaget til bestemmelse omfatter også behandling av særlige kategorier personopplysninger etter forordningens art. 9 og opplysninger om straffedommer og lovovertridelser etter forordningens art. 10.

Datatilsynet ser det som positivt at det etableres et tydelig rettsgrunnlag for politiets behandling av personopplysninger ved utførelse av oppgaver etter hundeloven.

Behandling av særlige kategorier personopplysninger (som f.eks. helseopplysninger) er i utgangspunktet forbudt, jf. forordningen art. 9 nr. 1. Forslaget til endring av hundeloven § 23 baserer seg på unntaket i forordningens art. 9 nr. 2 bokstav g, som åpner for behandling av særlige kategorier personopplysninger når dette er nødvendig av hensyn til «viktige allmenne interesser». Datatilsynet bemerker at det etter forordningens art. 9 nr. 2 bokstav g også kreves hjemmel i nasjonal rett. Med de endringene som nå foreslås i hundeloven § 23, samt ev. utfyllende bestemmelser i forskrift, vil kravet til supplerende rettsgrunnlag etter art. 6 nr. 1 bokstav e og kravet om hjemmel i nasjonal rett etter art. 9 nr. 2 bokstav g være oppfylt.

Datatilsynet merker seg ellers at det i liten grad er behov for å behandle særlige kategorier av personopplysninger, og at politiet sjeldent innhenter slike opplysninger ved utførelse av oppgaver etter hundeloven.

Departementet foreslår videre at det innføres en forskriftshjemmel i hundeloven § 23, «slik at det kan fastsettes mer detaljerte regler og muliggjøre oppfølging av den teknologiske utviklingen». I henhold til forslaget skal Kongen skal kunne gi nærmere regler i forskrift om «behandlingen av personopplysninger, herunder formålet med behandlingen, behandlingsansvar, hvilke opplysninger som kan behandles, hvem som kan behandle opplysningene og bruk av automatiserte avgjørelser».

Det fremgår ikke av høringsnotatet hvorvidt bruk av automatiserte avgjørelser er nærmere utredet eller hvilke avgjørelser etter loven dette ev. er aktuelt for. Vi oppfatter derfor forslaget slik at det er ønskelig å etablere en hjemmel for dette nå med tanke på et ev. fremtidig behov og tekniske muligheter. Datatilsynet bemerker at bruk av automatiserte avgjørelser må skje innenfor rammen av personvernforordningen art. 22.

Personvernforordningen artikkel 22 inneholder særskilte regler for behandling av personopplysninger ved helautomatiserte avgjørelser. Den enkelte har i utgangspunktet rett til

å ikke være gjenstand for avgjørelser som utelukkende baserer seg på automatisert saksbehandling og som har rettsvirkning for eller på tilsvarende måte i betydelig grad påvirker vedkommende, jf. artikkel 22 nr. 1. Etter artikkel 22 nr. 2 bokstav b gjelder det likevel ikke en slik rett dersom avgjørelsen er tillatt i henhold til nasjonale rett og det er fastsatt egnede tiltak for å verne den registrertes rettigheter, friheter og berettigede interesser.

Automatiserte avgjørelser kan etter forordningen ikke bygge på særlige kategorier av personopplysninger, med mindre behandlingen er nødvendig av hensyn til "viktige allmenne interesser" etter artikkel 9 nr. 2 bokstav g, og det er innført «egne og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter, friheter og berettigede interesser», jf. artikkel 22 nr. 4. Det sentrale her er at det foreligger tilstrekkelige kvalitetssikringsmekanismer for å sikre at de opplysningene som ligger til grunn for avgjørelsen er riktige og dekkende. Hva som kreves av egnede tiltak, må vurderes i lys av betydningen som behandlingen har for den enkelte, holdt opp imot samfunnets og forvaltningens behov.

Datatilsynet forutsetter at det foretas en konkret vurdering av kravene etter art. 22 dersom det er aktuelt å benytte seg av forskriftshjemmelen i hundeloven § 23 annet ledd.

Punkt 7.6.1.4.1 Vurdering av personvernmessige konsekvenser

Det fremgår av høringsnotatet at endringsforslaget innebærer en tydeliggjøring av rettssituasjonen og en stadfestelse av adgangen av politiets adgang til å behandle opplysninger som falle inn under personvernforordningen art. 9 når dette er nødvendig. Datatilsynet ser det som positivt at personvernmessige konsekvenser omtales i eget punkt i høringsnotatet.

Med vennlig hilsen

Bjørn Erik Thon
direktør

Maren Vaagan
juridisk seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevne signaturer